

Sygn. akt III Ca 1457/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Lucyna Morys - Magiera (spr.)

Sędzia SO Andrzej Dyrda

Sędzia SR (del.) Anna Hajda

Protokolant Aneta Puślecka

po rozpoznaniu w dniu 9 stycznia 2014 r. w Gliwicach na rozprawie
sprawy z powództwa E. R.

przeciwko A. P.

z udziałem interwenienta ubocznego Gminy K.

o eksmisję

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 14 maja 2013 r., sygn. akt I C 316/13

oddala apelację.

SSR (del.) Anna Hajda SSO Lucyna Morys - Magiera SSO Andrzej Dyrda

Sygn. akt III Ca 1457/13

UZASADNIENIE

Powódka E. R. zażądała nakazania pozwanemu A. P., aby opuścił i opróżnił z osób i rzeczy lokal mieszkalny położony w K. przy ulicy (...) i wydał go powódce oraz zasądzenia od niego zwrotu kosztów postępowania. Podawała, że jest współwłaścicielem lokalu, w którym zamieszkuje pozwany, a wraz nim i powódką także ich wspólna małoletnia córka W. oraz dzieci powódki z poprzedniego związku. Strony żyły w konkubinacie, który ustał, bowiem pozwany tyranizował powódkę i dzieci, nie łożył na utrzymanie dzieci, został nadto skazany za pobicie syna powódki P. R., jest przeciwko niemu prowadzone postępowanie o molestowanie córki powódki A. R.. Podawała, że czuje się osaczona przez pozwanego, który swoim nagannym zachowaniem i niemożnością porozumienia doprowadził do cofnięcia pozwanemu zgody na wspólne zamieszkiwanie w lokalu.

W odpowiedzi pozwany zaprzeczył faktom opisanym w uzasadnieniu pozwu, stwierdził, że nikogo nie tyranizował i nie molestował. Podkreślił, że tylko on jeździ na kontrole do specjalistów z córką W., gdyż powódka pracuje na zmiany.

W piśmie z dnia 15 kwietnia 2013r. Gmina K. zgłosiła swoje przystąpienie do sprawy w charakterze interwenienta ubocznego po stronie powódki i wniosła o nie przyznanie pozwanemu prawa do lokalu socjalnego i zasądzenie od pozwanego na jej rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych.

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 14 maja 2013r. Sąd Rejonowy w Gliwicach uwzględnił żądanie powódki, nakazując pozwanemu opuszczenie i opróżnienie z rzeczy lokalu mieszkalnego położonego w K. przy ulicy (...) i wydanie go powódce w stanie wolnym od osób i rzeczy. Ponadto Sąd ustalił, iż pozwanemu nie przysługuje prawo do otrzymania lokalu socjalnego oraz zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 200zł (dwieście złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania i od pozwanego na rzecz interwenienta ubocznego po stronie powódki Gminy K. kwotę 160zł (sto sześćdziesiąt złotych) tytułem kosztów procesu.

Sąd Rejonowy ustalił, że powódka jest współwłaścicielem nieruchomości zabudowanej budynkiem mieszkalnym położonym w K. przy ulicy (...). W lokalu numer (...) mieszczącym się w wyżej opisanym budynku pozwany zamieszkał 15 lat temu i tworzył wraz z powódką związek konkubencki, który trwał do 2009r. Aktualnie mieszkają tam także dzieci powódki z poprzedniego związku (...) oraz wspólne dziecko stron - W. R..

Jak ustalono, w czasie wspólnego zamieszkiwania pozwany wywoływał awantury.

Poza sporem było, że pozwany był skazany prawomocnym wyrokiem za to, że dnia 28 listopada 2011r. naruszył nietykalność cielesną P. R., na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat. Obecnie pod sygn. Ds 981/12 w Prokuraturze Rejonowej Gliwice-Zachód w Gliwicach toczy się przeciwko pozwanemu postępowanie przygotowawcze z zawiadomienia A. R. o molestowanie seksualne małoletniej i o znęcanie się nad rodziną. Postanowieniem z dnia 10 maja 2013r. zastosowano wobec pozwanego środek zapobiegawczy w postaci niezwłocznego opuszczenia do dnia 17 maja 2013r. lokalu mieszkalnego położonego w K. przy ulicy (...) zajmowanego dotychczas z pozwanymi, dozoru Policji oraz zakazu bezprawnego i naruszającego zasady współżycia społecznego niepokojenia pokrzywdzonych poza wypadkami kontaktowania się z pokrzywdzonymi w sprawach rodzinnych i majątkowych. Sąd pierwszej instancji ustalił, iż powódka wystąpiła do Sądu Rodzinnego Sądu Rejonowego w Gliwicach o powierzenie jej pieczy nad małoletnią córką W. i ograniczenie pozwanemu praw rodzicielskich, sprawa toczy się pod sygn. akt IV Nsm 744/12.

W tym stanie rzeczy Sąd Rejonowy uznał roszczenie powódki za zasadne w oparciu o przepis art. 222 § 1 kc. Wskazał, że pozwany zamieszkał w przedmiotowym lokalu za zgodą i wiedzą powódki, na zasadzie bezpłatnego użyczenia lokalu i mieszka tam do chwili obecnej. Istniejący pomiędzy stronami konkubinatem wskutek nieporozumień pomiędzy stronami przestał istnieć w 2009r., powódka nie zamierzała go kontynuować, zaś pozwany dobrowolnie nie zamierza opuścić lokalu, jest tam zameldowany na pobyt stały. Zważył, że w czasie wspólnego zamieszkiwania pozwany dopuszczał się zachowań wobec powódki oraz jej dzieci P. i A., które stanowią, iż rażąco nagannym postępowaniem uniemożliwiał wspólne zamieszkiwanie. Opisane przez powódkę oraz potwierdzone w zeznaniach złożonych przez A. R. zarzuty w postaci wywoływania awantur, stosowania form psychicznego znęcania się nad powódką i jej dziećmi, wykraczają zdaniem Sądu Rejonowego w sposób znaczący zarówno swą intensywnością oddziaływania jak i długotrwałością trwania oraz powtarzalnością poza zwykłe codzienne utarczki występujące wśród członków rodziny lub współmieszkańców. Podkreślił nadto, że w czasie awantury pozwany uderzył małoletniego P. R., za co został prawomocnie skazany, a według zeznań świadka A. R. w czasie wspólnego zamieszkiwania dopuścił się gorszego zachowania wobec niej.

Sąd Rejonowy orzekł o braku uprawnienia do przyznania pozwanemu lokalu socjalnego, z uwagi na fakt, że pozwany nie spełnia żadnej z przesłanek uzasadniających jego przyznanie w oparciu o art.14 ust.1 i 3 ustawy z dnia 21 czerwca 2001r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U z 2005r., Nr 31,poz.266).

O kosztach procesu Sąd Rejonowy orzekł w oparciu o normę art.98 kpc.

Apelację od tego wyroku wniósł pozwany, domagając się jego zmiany i oddalenia powództwa, względnie jego uchylenia i przekazania sprawy od ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Gliwicach.

Zarzucał naruszenie przepisów postępowania mogące mieć wpływ na treść orzeczenia w postaci art. poprzez oddalenie wniosku o odroczenie rozprawy z uwagi na późne udzielenie pełnomocnictwa i pozbawienie pozwanego prawa reprezentacji, art. 233 § 1 kpc w zw. z art. 235 § 1 kpc poprzez nieuzasadnioną odmowę zakreślenia pozwanemu terminu do złożenia dokumentacji dowodowej, art. 233 § 1 kpc poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów i ustalenie stanu faktycznego w głównej mierze na podstawie twierdzeń powódki.

Uzasadniał, iż rozprawę przeprowadzono na posiedzeniu w dniu 14 maja 2013r., wydając wyrok, mimo wniosku pozwanego o jej odroczenie z powodu ustanowienia pełnomocnika w dniu posiedzenia, o czym nie wspomniano w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Motywował, iż pełnomocnik pozwanego nie miał możliwości odpowiednio przygotować się na rozprawę, co pozbawiło pozwanego prawa reprezentacji.

Powódka wniosła o oddalenie apelacji pozwanego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego jest nieuzasadniona, gdyż zaskarżony wyrok należy uznać za trafny. Podniesione w apelacji zarzuty naruszenia prawa procesowego są zaś chybione.

Sąd Okręgowy podziela i uznaje za własne ustalenia faktyczne oraz prawne rozważania Sądu pierwszej instancji. Stwierdzenia co do stanu faktycznego znajdują oparcie w zebranych w sprawie materiale dowodowym, które to dowody Sąd ten ocenił w granicach zakreślonych przepisem art. 233 § 1 kpc. Orzekając Sąd Rejonowy nie uchybił zasadom logicznego rozumowania, ani też doświadczenia życiowego. Wnioski Sądu pierwszej instancji, co do faktów w sposób logiczny wynikają z treści dowodów zgromadzonych w sprawie, zaoferowanych przez strony na stosownym etapie postępowania.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia prawa procesowego objętego regulacją art. 233 kpc w zw. z art. 235 kpc, stwierdzić należy, że stanowiska prezentowanego w apelacji w zasadzie nie można określić jako zarzut, lecz polemikę z ustaleniami zaskarżonego wyroku. W ocenie Sądu Odwoławczego skuteczne postawienie zarzutu naruszenia przez sąd art. 233 kpc wymaga wykazania, że Sąd pierwszej instancji uchybił zasadom logicznego rozumowania lub doświadczenia życiowego. To bowiem jedynie może być przeciwstawione uprawnieniu Sądu do dokonywania swobodnej oceny dowodów. Nie jest natomiast wystarczające wyłącznie przekonanie skarżącego o innej niż przyjął Sąd Rejonowy wadze poszczególnych dowodów i ich odmiennej ocenie niż ocena Sądu, a z takim sformułowaniem treści apelacji mamy do czynienia w niniejszej sprawie. W świetle prawidłowo dokonanych przez Sąd Rejonowy ustaleń faktycznych w sprawie, zastosowanie prawa materialnego stanowiącego podstawę zaskarżonego orzeczenia, w ocenie Sądu Odwoławczego jest prawidłowe.

Rozpoznając pozostałe zarzuty naruszenia prawa procesowego wskazać należy, iż pozwany reprezentowany był w sprawie przez profesjonalnego pełnomocnika obecnego na rozprawie, na której oddalono wniosek pozwanego o odroczenie rozprawy, jak i wniosek o zakreślenie terminu do złożenia dokumentacji medycznej.

Wbrew wyraźnej dyspozycji regulacji art. 162 zd. 2 kpc nie zgłosił on zastrzeżeń co do oddalenia wskazanych wniosków, w konsekwencji czego skarżący nie może obecnie skutecznie zarzucać w apelacji uchybienia przez Sąd pierwszej instancji prawu procesowemu przy ich podejmowaniu (tak: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 października 2006r., II CSK 229/06; uchwała Sądu Najwyższego z dnia 27 czerwca 2008r., III CZP 50/08) i tym samym nie podlegają one kontroli instancyjnej Sądu Odwoławczego.

Wobec powyższego uznał Sąd drugiej instancji, że zaskarżony wyrok odpowiada prawu, a żaden z zarzutów podnoszonych przez pozwanego nie mógł go wzruszyć.

Z tych względów, na podstawie art. 385 kpc, apelację pozwanego oddalono, jako bezzasadną.

SSR (del.) Anna Hajda SSO Lucyna Morys-Magiera SSO Andrzej Dyrda